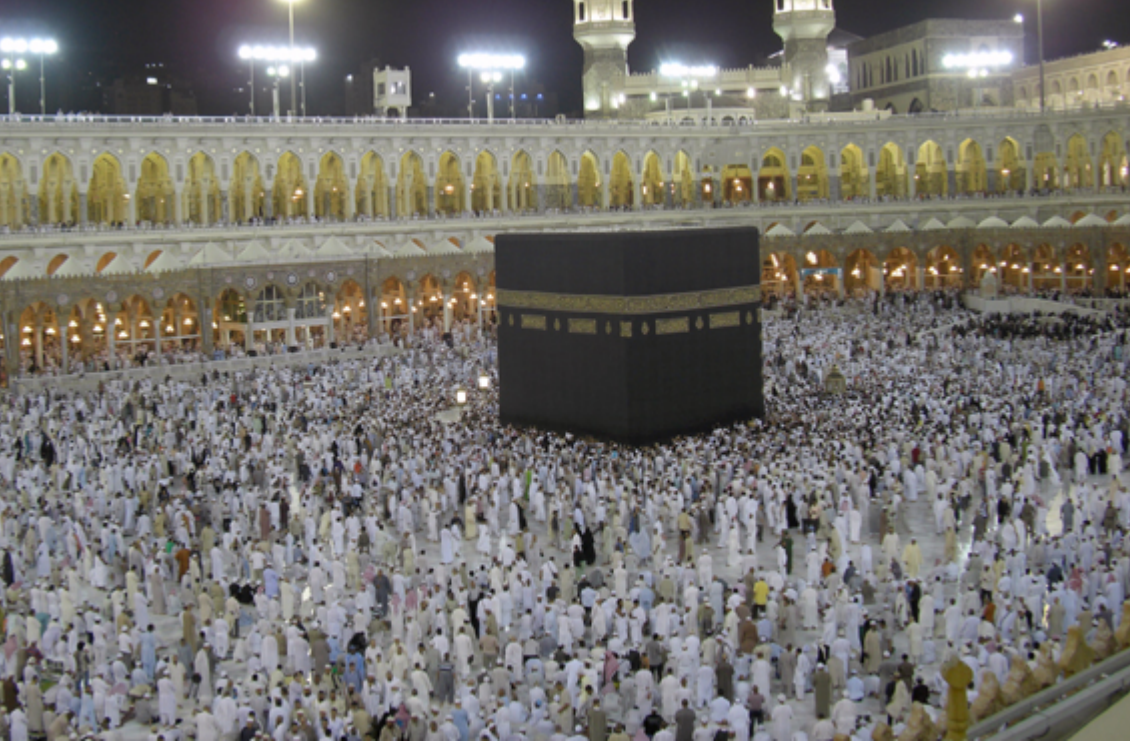

Fitnecilere Fırsat Vermeyelim

Aslında sıradaki yazım için farklı bir konu seçmiştim. Ama ülkemizin ve halkımızın içine çekilmeye çalışıldığı kaos ve acı dolu günlere bigane kalamazdım. Siğ siyasete bulaşmadan duygularımı ve daha önceki bazı yazılarımda da ifade ettiğim inançlarımı derlemeye çalışacağım.

En başta, Allah'ın karşısında bütün mü'minlerin eşit olduğunu, üstünlüğün yalnızca takvadan kaynaklandığını unutmamalıyız. Hac veya Umreye gittiğimizde tıpkı ahiret yolculuğuna çıkan mevtalar misali, hepimizin ihrama bürünerek eşitlendiğimizi, kavim, dil ve renk gözetmeksizin kardeşçe tavaf ettiğimizi tekrar hatırlatmak isterim. Hepimiz İslam milletinin onurlu ve saygıdeğer üyeleriyiz. Kör kavmiyetçilik kuyularına düşüp ırkımızla, rengimiz veya şeklimizle lain şeytan gibi kibir duyamayız. Boyamıza değil BOYACIYA hürmet etmemiz gerekir.

Bugünlerde sürekli çatışma ve şehit haberleri alıyoruz. Düştüğü yeri yakan ateş bizleri de kavurmaya başladı. Karmaşa, yoksulluk ve kardeş kavgalarından akan kanlarda boğulan yakın ve uzak komşularımıza nazaran; ümmetin umudu olmuş, refah ve kalkınmanın öncülüğüne talip, dünyadaki cennet bahçelerine benzer güzel yurdumuz yine katillerin ve fitnecilerin cirit attığı bir meydana döndü.

Işıklı perdeden bizlere zoraki izletilen kuklalara takılıp kalırsak ve kuklacılar ile kuklaları oynatan maşaları fark edemezsek çok yazık olur hepimize ve ülkemize. Öncelikle sorunu doğru teşhis etmek zorundayız. Yanlış teşhis ile galeyana gelenler tamda şeytanların ve askerlerinin mutluluğuna hizmet etmiş olur.

19. ve 20. yüzyıl İslam ümmeti için çok zor ve ağır zararlar ile geçti. Ümmetin birliğini temsil eden

Hilafet ve Osmanlı; iç ve dış saldırılarla, cehaletle, kifayetsiz veya hain kimlikli yöneticilerle tarumar oldu. Dünya siyasetini ve sermayesini doğrudan yöneten siyonist zihniyetin sömürü ve fitne tetikçiliğini; Lawrence örneğinde olduğu gibi de kirli işlerin öncülüğünü üstlenen İngilizlere, sonradan yine İngiltere ve siyonizmin modern görünümlü işgalcisi ve jandarması Amerika'nın da katılmasıyla İslam toplumları için yıkım kaçınılmaz oldu. Yağmalanan ümmet topraklarında suni olarak kurulan devletlerde nedense hep batı hayranı, halkına ve dinine düşman, sonradan görme aç gözlü krallar veya yöneticiler iş başına getirildi. Lozan'daki işlevi hainlikten başka bir şey olmayan Haim Nahum gibi sefih insanların yüzünden savaşta geri kazanılan topraklar bile terk edildi ve Musul, Kerkük gibi petrol bölgeleri dahil sömürücülere peşkeş çekildi.

Batının ve ABD'nin sömürüsüne devam edebilmesi için; arz-ı mevud hülyasının peşinde her türlü rezilliği mubah gören siyonistlerin emellerine nail olabilmesi için; Ortadoğu denilen İslam coğrafyasında kaosun ve kavganın, ahlaksızlığın ve aymazlığın sürekli canlı tutulması gerekiyor. Yoksa; içimize sirayet etmiş vampirleri fark edeceğiz, kardeşliğimizin huzurunu ve gücünü idrak edip başımızdaki Sisi gibi alçak firavunları def edeceğiz. Buna kolayca müsaade ederler mi sanıyorsunuz?

PKK denilen hainler sürüsü sadece kandırılmış veya satın alınmış bir kısım özünden kopmuş Kürt veya Türk, Ermeni, Komünist, Zerdüş, İran'lı ya da Suriye'li zavallı değil ki sadece. Silahı kendi istekleriyle almadılar ki yine kendileri bıraksın. İçimizde büyüyen ama bize ait olmayan kanser misali, terör belası ile hain ve zalimler tek atışta kuş sürüsü avlamış gibi etkili olabiliyor. Çatışma olan yerde sermaye durmaz, yatırım olmaz, güvenlik olmayınca iş bilen personel kalmaz, eğitim yapılamaz, ticaret büyümmez, turist gelmez, iyi doktor ve öğretmen gelmek istemez, ihlas ve kardeşlik zarar görür, her kesimden kafatasçılar ırkçı söylemlerini seslendirerek toplumu böler, nefret yaygınlaşır, huzur kalmaz, bereket olmaz, devletin ve milletin enerjisi boşa gittiği için kalkınma durur, işe ve üretime yatırım yerine askeri harcamalara giden bütçe nedeniyle millet fakirleşir, kendi derdine düşen Türkiye etrafındaki oyunlara müdahil olamaz, gücünü kaybeden Devletimiz gerektiğinde 2-3 milyon mazlumla rahatça kapılarını açarak misafir edemez.... Velhasıl kendi kuyruğunu yemeğe başlayan yılan gibi sonu daha da kötüye gidecek bir ateş çemberine çekilmek isteniyoruz. Böyle bir millet ve devlet mazlumlarla ümit, zalimlere korku kaynağı olamaz, dünya siyasetinde varlık gösteremez. Rabbim en kısa zamanda bu fitneleri ve fitnecileri içimizden ayıklasın. Bizleri doğrulukta ve kardeşlikte birleştirsün diyelim.

Medine'de kurulan bu iftar sofrası ile Ayasofya meydanında kurulan iftar sofrasının verdiği mana aynıdır. Aynı İslam kardeşliğine, huzuruna ve birliğine işaret eder. Kardeşlik için

fedakarlığı, diğerkamılığı, sevgiyi ve sabrı anlatır. Aynı Allah'ın kulları olarak teslimiyeti, var olana şükürü ve olması istenene acziyetle duayı söyletir. Sessizce iftarı beklerken dizginlenen nefislerin üzerinde, yiğit misali heybetle yükselen imanlarının güç ve güzelliklerini gösterir. Sınırsız açık büfelerde

doymayan gözlere inat, bir bardak su ve bir kaç hurmaya kanaat ederek coşan zenginliği tattırır.

Bütün bu hakikatler ışığında zalime ve zalimlerin tetikçilerine dur demiyecek miyiz? Elbette adaletin gereği neyse onu sağlamak zorundayız. Hiç bir insan veya varlık Allah'tan ziyade merhametli, şefkatli veya sabırlı olamaz. Allah'ın gazap ettiği ve hakkında kesin hüküm verdiği fiilleri açıkça ve bilerek işleyenler hakkında merhamet etmemiz haddimiz olmadığı gibi, seyirci kalmakta ayrı bir zulümdür. Bu nedenle maksadı ne olursa olsun terör yoluyla masum insanların hayatına kastedenlerin, Millet'in Askeri ve Polisi başta olmak üzere tüm vatandaşlarına düşmanca silah çekip katledenlerin idam ile cezalandırılmasını istemek imanımız ve insanlığımız gereğidir. İdam hakkındaki özel yazımı **buradan** okuyabilirsiniz.

Adaleti sağlarken ise; tıpkı Hendek savaşında Hz. Ali'nin tam öldüreceği sırada düşman askerinin yüzüne tükürmesi sonucu öldürmekten vazgeçmesi ve buna şaşırıp soran o düşmana: *"-Ben seninle Allah yolunda ve sırf Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için savaşıyordum ve onun için seni öldürecektim. Sen yüzüme tükürünce öfkelen dim, sana kızdım. Eğer o an öldürseydim, sana olan kızgınlığımdan dolayı bunu yapmış olacaktım. Yani seni Allah rızası için değil de kendi nefsim için öldürmüş olacaktım. İşte bu düşünceyle seni serbest bıraktım."* demesi gibi hassas davranmaya azimli olmamız gerekir.

Hain saldırılar sonucu inşAllah şehit olan güvenlik güçlerimizin ve masum insanlarımızın naaşlarını medyada saygısızca ve defalarca teşhir etmek ailelerinin acısını daha da derinleştirir ve sadece hainlerin ekmeğine yağ sürercesine propaganda etkisine ve fitneyi körüklemeye yarar. Aynı şekilde; öldürülen teröristlerin cesetlerini sansürsüz resimlerle yayınlayıp galiz küfürler eşliğinde aşağılamakta yine hainlerin saflarını sıklaştırmalarını ve kandırılmaya açık kişilerin etkilenip teröre katılmalarını sağlar. Böyle zamanları fırsat bilerek, gizlediği kafatasçı söylemlerini fütursuzca kusan dengesiz ve ölçüsüz tiplerin türemesine veya geçmişte olduğu gibi, öldürdüğü insanların uzuvlarından koleksiyon yapan resmi görevli sadist psikopatların hortlamasına neden olur. Maksadını aşan ırkçı ve toptancı söylemlerden kaçınmalı ve çevremizdekileri uyarmalıyız. Her Türk iyi bir insan veya Müslüman olmadığı gibi, her Kürt'te bölücü veya PKK'lı değildir. PKK Kürt halkını temsil edemez. Millet ve Devlet birlik olup PKK'ya katılan hainleri ayırarak cezalandırmalı ama Kürt halkını da PKK tasallutundan ve zorbalığından koruyacak tedbirleri almalıdır. Alnına silah dayanan, ırzıyla, çoluk çocuğuyla tehdit edilen insanlardan özgür iradelerini gösterebilmelerini beklemek büyük bir saflık olur. Bütün bunların ışığında yine de ırkçılık çukuruna düşenler bilsinler ki; gelmiş geçmiş en büyük ırkçı lanetli şeytandır. İrkçilik konusunda şeytana en yakın kavim ise siyonist Yahudilerdir. Bakınız; bu konudaki **yazım**. Kimi örnek aldıklarına veya kimlere benzeyip, kimlerin oyununa geldiklerine lütfen dikkat etsinler.

Ümmetimiz ve özelde Türkiye'deki milletimizin bekası için uyanık olmalıyız. Hemen galeyana gelmeden, etkili tedbirler alarak zulümden arınmış adaletin keskinliğini tesis edebilmeliyiz. Unutmayalım ki, ümmetin belki de en son kalan, olabildiğince özgür ve güçlü kalesi Türkiye'dir. Türkiye'nin zayıflamasını ve kendi derdine düşmesinin acısını sadece bizler değil; Doğu Türkistan'dan Kosova'ya, Gazze'den Çeçenistan'a, Mısır'dan Habeşistan'a, Myanmar'dan Patani'ye bütün kardeşlerimiz iliklerine kadar hissedecek ve uğradıkları mezalim katlanarak büyüyecektir. Allah için birbirimizi sevelim ve nifakçılara fırsat vermeyelim artık...

Bu konuyu çok güzel işlediği için Grup Tillo'nun "Ortağız Bir Namusa" adlı eserini paylaşmak isterim:

